

Brødremenigheden Christiansfeld

Nr. 4

Oktober - November - December 2013

*Historiske Hopedale set fra søsiden
Læs om Labrador side 3 - 8*

Brødremenigheden
i Christiansfeld

Præstebolig:

Lindegade 26
6070 Christiansfeld

Præst:

Jørgen Bøytler
Tlf.: 74561420
40361420
Fax.: 74561421
boeytler@post7.tele.dk

Regnskabskontor:

Nørregade 14 A
”Duetten”
6070 Christiansfeld
Tlf.: 74561214
Bank: Reg: 9743
NR: 039 5639714
broedremenighe-
den@christiansfeld.tv

Ældsteråd:

Formand:

Käte Thomsen
Skovvænget 5
6070 Christiansfeld
Tlf.: 74562646
tv-thomsen@christiansfeld.tv

Jørgen Bøytler
Henning Jacobsen
Hans Schmidt
Jens Christian Schmidt
Anne Marie Schneider

Kaldet og sendt.

Som kristne bliver vi kaldet og sendt.

Kaldet af Kristus til et følgeskab med ham, kaldet til at forlade alt, og følge ham.

Sendt til andre mennesker. Sendt med det samme kald, som vi selv modtog.

Der er noget, som går forud for min egen synd. Det er, at jeg kaldes ind i Guds rige, og ud til andre mennesker, ud i verden som vidne om Ham.

Evangeliet er, at vi ikke først skal være rene, og så kaldes og sendes, men at Kristus kalder os og sender os. Netop der i bliver det klart, at vor synd er tilgivet. Evangeliet er, at livet kan leves imellem de to brændepunkter, mellem Guds hellighed og Guds kærlighed.

Det er muligt at gøre, når livet leves i Kristus.

At komme ind i dette liv er en tilbagevenden eller tilbagebringelse til en tilstand, der var engang. En tilstand som sidst er set i Edens have, hvor alt var såre godt, og hvor mennesket tålte den hellige Guds nærhed.

Der er et kald til mission, og det siger noget vigtigt om mission.

Mennesker kaldes af Gud til at tage imod syndernes forladelse.

Mennesker sendes af Gud, i mission, - ordet mission betyder jo at sende.

At tænke en kirke uden mission, er en umulighed.

Hvis sendelsen er fraværende, så står kaldet til at følge Kristus uformidlet og uden mål.

Mission er ikke ivrige menneskers aktivitet, mission er ikke en opgave for nogle få udvalgte, men mission er kirkens, menighedens, den enkeltes sendelse til en verden, som har brug for Kristus.

Med en næsten skærende ironi kalder Jesus som de første nogle fiskere, ulærde folk, som menneskeligt set ikke skulle være i stand til at yde noget stort.

Kirken begynder blandt disse fiskere.

Det illustrerer at kirken, menigheden er Guds værk, ikke menneskers. Kirken er ikke de perfekte klub eller de renes loge, men er en samling af syndige mennesker, der er kaldet og sendt ud i verden og ind i verden. Vi tilhører denne kirke.

Jørgen Bøytler

Labrador -

2 år før Christiansfeld blev grundlagt, nemlig i 1771, blev Brødremenighedens første missionsstation anlagt i Labrador. Men arbejdet var påbegyndt allerede flere år før.

Labrador ligger på Canadas nordvestkyst i delstaten Newfoundland. Sejer man der fra mod nordøst, vil man komme til Grønland. Klimaet er arktisk, selv om det centrale Labrador er på højde med Danmark.

Brødremenigheden sendte missionsskibet Hope fra London til Labrador med flere missionærer under ledelse af tyskeren Johannes Christian Erhardt, der oprindeligt var sømand, men som kom i

kontakt med brødremenighedsmissionærer på De Vestindiske Øer og selv om han, som de andre søfolk egentlig ville håne missionærerne for at forkynde evangeliet til slaverne, så endte det med at han fik sympati for dem. Han fik flere kontakter med Brødremenigheden og blev i 1748 antaget som styrmand på missionskibet Irene, som skulle bringe Matthæus Stach tilbage til Grønland. Her begyndte han at høre om eskimoerne, både i Grønland og i Labrador. Han foretog flere rejser til Grønland og hørte adskillige gange navnet Labrador nævnt.

I 1752 fik han så overbevist nogle forretningsfolk i London, medlemmer af Brødremenigheden, om, at de skulle betale for udrustningen af et skib, som skulle foretage en handelsekspedition til Labrador; det var det, som

også missionærer med. Da de ankom, foretog de noget handel med de lokale inuitter og satte 6 missionærer i land ved bopladsen, en boplads, som man senere gav navnet Hopedale, på tysk Hoffenthal, eller på dansk - Håbets Dal. Skibet begyndte at sejle tilbage, men blev råbt an af nogle inuitter efter et stykke tid. Erhardt, kaptajnen og fire søfolk sejlede i land, men efter to dage var de ikke kommet tilbage til skibet. Man sejlede tilbage til Hopedale og blev enige om, at de 6 efterladte missionærer skulle tage med tilbage, ellers var der ikke folk nok til at håndtere skibet. Året efter fandt en anden ekspedition ligene af de 6 savnede. Erhardts første forsøg på mission i Labrador endte altså med, at han blev dræbt.

Brødreirken i Nain

Den næste person, der engagerede sig i Brødremenighedens mission i Labrador var danskeren Jens Haven, som stammede fra Vust sogn, vest for Fjerritslev. Jens Haven var tømrer og kom i kontakt med Brødremenigheden i København. Senere kom han til

Herrnhut og hørte om Labrador og Erhardts skæbne. Jens Haven følte kald til at bringe evangeliet til inuitterne i Labrador. I stedet fik han i 1759 kald til at rejse til Grønland som missionær, hvilket han gjorde. Han hørte dog også et kald til Labrador, og missionær Dam, der senere endte med at arbejde i 23 år i Labrador, har berettet om at Jens Haven havde fortalt om sin kaldelse: "I 1763 var jeg i Herrnhut på orlov. Da jeg skulle rejse tilbage til Grønland, udbad jeg mig Herrens udtrykkelige vilje om dette ved lodkastning. Men svaret, om jeg skulle rejse tilbage til Grønland, lød benægtende." Skriftligt forespurgte Jens Haven nu, om han ikke måtte gå til Labrador. Det vedtog menigheden.

4 september 1764 traf Jens Haven den første Inuit, i Labrador.

Det viste sig, at det grønlandske inuit sprog, som Haven havde lært, gjorde ham forståelig i Labrador, og inuitterne tog venligt imod ham. Han var i stand til at påbegynde missionsarbejdet i Labrador. I første omgang var det blot en undersøgelsesrejse, men da Jens Haven kom tilbage til London og kunne berette om, hvad der var sket, herunder også fortælle om fiskerimuligheder ved Labrador til det engelske handelsministerium, blev der udrustet en ny ekspedition i samarbejde mellem handelsministeriet og Brødreunitetets direktion. Det var begrænset, hvad Haven sammen med nogle kolleger fik ud af rejsen, idet det blev handelsfolkene og kaptajnens interesser, der skulle plejes. Efter hjemkomsten til London blev det vedtaget, at Brødremenigheden ville satse på missionsarbejde i Labrador. Det var dog ret vanskeligt at få tilladelse til at påbegynde det, blandt andet fordi man i England havde Jens Haven mistænkt for at ville pleje danske interesser, herunder handelsinteresser. Det endte dog med at tilladelserne gik i orden og på den lille brig "Jersey Packet" nåede en gruppe på 11 brødre, heraf tre danske, nemlig ud over Jens Haven også Chr. L. Drachardt og skibstømreren Stephan Jensen, til Labrador. De gik i land og kom i dialog med inuitterne. Missionærerne forkyndte evangeliet om Jesus Kristus, som døde for dem som for alle andre.

Samlingen af historiske Brødremenighedsbygninger i Hopedale er Labradors betydeligste. Her kirken og ved siden af Gemein-haus, 'hvor missionærerne boede. (Etableret 1782)

Missionærerne spurgte om de måtte slå sig ned, og inuitterne gav missionærerne tilladelse til at bygge, bo, jage og fiske, med samme rettigheder som inuitter, som betyder "rigtige mennesker."

De tog hjem og næste sommer kom Jens Haven, nu med hustru, sammen med 12 andre missionærer, herunder andre 4 danskere til Labrador. De grundlagde missionsstationen Nain. Man grundlagde i de følgende år flere kolonier, nemlig Okak i 1776, Hopedale i 1782 og senere Hebron, Makkovik, Zoar og Killinek. På et endnu senere tidspunkt grundlagde man Happy Valley ved Goose Bay.

Undertegnede besøgte Labrador i min egenskab af Unity Business Administrator i september 2013. Labrador er en lille selvstændig Missionsprovins, har fire menigheder, nemlig, Nain, Hopedale, Makkovik og Happy Valley. Der har i tidens løb være flere danske missionærer i Labrador, foruden to voluntører for nogle år siden.

Smuk natur uden for Nain

Jeg landede i Goose Bay, Happy Valley, kom til Nain, derefter til Hopedale og tilbage til Happy Valley. Det var interessant, men også stærkt at se disse små arktiske samfund, der især for bygdernes vedkommende har mange ligheder med Grønland. Sproget er Inuktitut, et inuitsprog, der åbenbart ikke er helt som det

grønlandske. Men apropos Jens Havens kendskab til grønlandsk sprog: Jeg besøgte et lille, yderst interessant museum i Hopdale. Her fik jeg øje på en bog, og noget fangede mit øje. Det viste sig at være en dansk-grønlandsk ordbog, lavet på baggrund af Samuel Kleinschmidts grønlandske ordbog. Og se om ikke lige ved siden af, præcis Kleinschmidts ordbog lå opslået. På den måde kunne jeg se både den etniske forbindelse mellem Grønland og Labrador illustreret, se et symbol på de ret mange danske brødremenighedsmissionærer, der har arbejdet i Labrador, og et

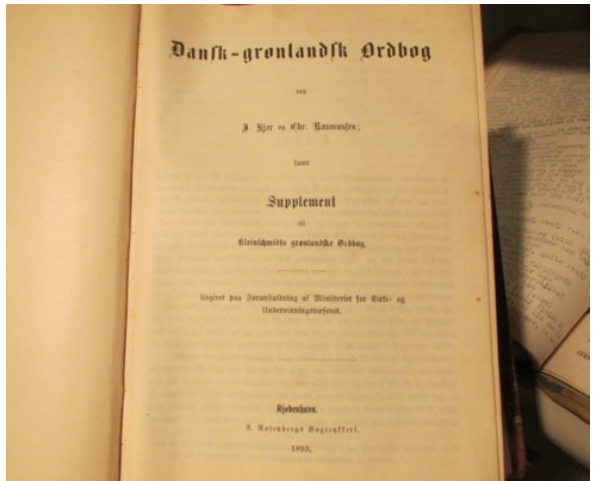
tegn på Brødrekirkens circumpolare betydning. Det sidste blev understreget af, at jeg fra Labrador rejste direkte til Alaska, hvor Brødrekirkens medlemmer primært er en anden inuit-gruppe, nemlig Yupikeskimoerne.

Der er ingen tvivl om, at både for Labrador inuitterne og for Yupik eskimoerne i Alaska var og er Brødrekirken en vigtig kirke, en vigtig også kulturbærende faktor. Det

var inspirerende at besøge Labrador, men også til dels trist.

De sociale problemer i form af arbejdsløshed, depressioner og selvmord er voldsomme. Man skal ikke være særligt længe sammen med folk i Labrador, før talen falder på disse problemer. Men der er også positive sider. Et af de interessante aspekter er, at man i Labrador har en lokal-

regering, som varetager flere funktioner. Man skal være meget tæt tilknyttet Labrador for at være i regeringen og for at stemme. Jeg traf præsidenten og flere viceministre, de var alle medlemmer af Brødremenigheden, cirka halvdelen var kvinder. I Hopdale har man bygget en meget

Den dansk-grønlandske ordbog, lavet på baggrund af Samuel Kleinschmidts grønlandske ordbog. Begge set i Brødremenighedens museum i Hopdale, Labrador.

I adskillige år var blæserkorarbejdet i Labrador ophørt, men nu har man startet igen i Nain. Blæserne må indtil videre betragtes som 'let øvede,'men de skal nok blive dygtige.

fin parlamentsbygning, som man er meget stolt af.

Labrador er stort, vildt, det er utæmmet natur. Der er ingen veje mellem byggerne, man må enten flyve eller sejle. Og det er umådeligt smukt og storslået. Da jeg var der, var der de fleste dage strålende solskin, og den arktiske kulde havde endnu ikke rigtig sat ind. Om vinteren er landet dækket af sne, temperaturerne når ned på -45 C, og vejret er voldsomt.

Det var tankevækkende at se de steder, som missionærerne for mere end 200 år siden grundlagde, at besøge den kirke, som Brødremenighedens udsendte grundlagde og hjalp i mange år. Og det er opmuntrende, at alle omvæltninger og ændringer til trods, så er der en lille Brødrekirke, der netop er kirke i Labrador.

Jørgen Bøytler

At finde en båd med et swahili-navn i Nain, Labrador må henføres til globaliseringens overraskelseskraft

Konfirmandundervisning følgende lørdage:

12. oktober	fra 10.00 til 15.00	og 26. oktober	fra 12.00 - 16.00
16. november	fra 09.00 til 14.00	og 30. november	fra 10.00 - 15.00
21. december	fra 10.00 til 16.00		
11. januar	fra 10.00 til 15.00		
22. februar	fra 09.00 til 14.00		
08. marts	fra 15.00 til 9. marts	klokken 11.30	
05. april	fra 10.00 til 15.00		

Nikolaus Ludwig von Zinzendorf (fortsat fra blad nr. 2, 2013)

Da Zinzendorf året efter grevinde Erdmuth Dorotheas død blev gift med Anna Nitschmann blev hun menighedens ”moder.” Zinzendorfs adoptiv-søn, Ignatius, fortæller at grevens børn af første ægteskab var misfornøjet med, at han giftede sig igen, da de betragtede ægteskabet med Anna som en mesalliance. I slutningen af sit liv led Anna meget af sygdom og kunne derfor ikke arbejde så intensivt som tidligere, hvilket Zinzendorf havde svært ved at forstå. De var også uenige om ledelsen af de ugifte søstres kor, idet Anna ønskede, at søstre skulle være mere selvstændige, end han mente, at kunne godkende.

Efter knap 3 års ægteskab døde hun, den 21. maj 1760, kun 44 år gammel, og kun 12 dage efter Zinzendorfs død.

Anna Nitschmann ligger begravet ved siden af Zinzendorf på midtergangen på Gudsageren i Herrnhut

I brevet til menighederne hvor man underrettede om hendes død, betegnes hun som en overordentlig gave af vor kære Herre til Brødrekirken, - ”en tro Jesu tjenerinde, hvis lige vi ikke mere har, hans folks tjenerinde i 30 år, hvis bøn og arbejde aldrig vil blive glemmt, og som villigt har sat sin sundhed og sine kræfter til i sin Herres tjeneste.”

Käte Thomsen

Zinzendorf og Danmark.

Zinzendorfs og det danske kongehus.

Skitser til forståelse af Zinzendorfs direkte og inddirekte indflydelse i Danmark. *Jørgen Bøytler.*

Grev Zinzendorf var en halvfætter til Enkemargrevinde Sophie Christiane af Brandenburg- Culmbach. Denne kvinde var dronning Sophie

Christian den VI af Danmark

Magdalenes mor. Christian den 6. og Sophie Magdalene blev den 6 juni 1733 salvet som konge og dronning af Danmark. I den anledning var Zinzendorf inviteret til København. Enkemargrevinden havde siden 1721 brevvekslet med Zinzendorf,- og hun havde bl.a. opfordret ham til ikke at trække sig tilbage til et stille liv, men tværtimod bruge de muligheder og evner, som han havde. Dronningens mor var pietistisk from, og læste med interesse den “Historische Nachricht von meiner Führung”,- hvor han udtaler, at han allerede i 1721, hvor han var ansat i Dresden, havde ønsket en ansættelse i Danmark. I 1727 udtaler Zinzendorf håb om en ansættelse i København, da han mente at han der ville være mindre udsat for fristelser, end han var i Dresden. Deri var hans mormor dog ikke enig. I 1728 havde Zinzendorf hos Grev Heinrich XXV Reuss i Gera lært Kronprins Christian, som var på rejse i Tyskland, at kende. Kronprins Christians far Kong Frederik d.4 havde ansat den tyske pietist F.L. Lützens som hofpræst, men kongens eget liv var mildt sagt ikke domineret af fromhed, idet han førte, hvad man betragtede som et usædeligt liv. Omkring den forskudte dronning dannedes efterhånden kreds med tilknytning til den pietistiske vækkelsesbevægelse.

Magdalenes mor. Christian den 6. og Sophie Magdalene blev den 6 juni 1733 salvet som konge og dronning af Danmark. I den anledning var Zinzendorf inviteret til København.

Enkemargrevinden havde siden 1721 brevvekslet med Zinzendorf,- og hun havde bl.a. opfordret ham til ikke at trække sig tilbage til et stille liv, men tværtimod bruge de muligheder og evner, som han havde. Dronningens mor var pietistisk from, og læste med interesse den “Historische Nachricht von meiner

Sophia Magdalena af Danmark

Med i kredsen var bl.a. hofpræst Lütkens, kongens søskende, familierne Holstein, Plessen og altså også Kronprins Christian. At Enkemargrevinde Sophie flyttede til København styrkede den pietistiske kreds. - Fadrens livsmåde fyldte Kronprins Christian med foragt og efterhånden blev hans holdning meget streng. Kongeparret beskrives som værende ufolkeligt indstillet og de foretrak et liv i ensomhed. "En dyster stilhed sænkede sig over hoffet, og det kom til at præge hele kulturlivet. En tysk fyrstinde mente, at man ved det danske hof ikke bestilte andet end at "bede til Gud og kede sig"."-

Besøget i København i 1731

Zinzendorf havde planer for sit besøg i Danmark, eventuelt som leder af missionsvirksomheden i Lapland og på Grønland. Den 12 april 1731 skrev han i Herrnhuts diarium: "Jeg ville med den danske sag føle mig fuldstændig lykkelig, hvis kongen ville overlade sagen med de gejstlige i Grønland, Lapland og andre hedenske lande til mig". Hans rejseplan ville han inden afrejsen lade godkende ved lodkastning i Herrnhut.

Ankommet til København blev han modtaget af kongen og dronningen, samt andre kongelige personligheder. Zinzendorfs indstilling til de kongelige kom bl.a. til udtryk i den bøn, som sluttede hans hyldestdigt i anledning af salvelsen: "Giv dette guddommelige par, at byrden bly ikke er tungere end vægten af guldet på hans krone". - Kongen tildelte Zinzendorf Dannebrogordenen med det hvide bånd (Storkors af Dannebrog), hvorved han i rang blev stillet lige med landets øverste. Han var i tvivl om, hvorvidt det kunne forenes med hans virksomhed for evangeliet og missionen, men han blev indtrængende rådet til af markgrevinden at modtage det.- Om Zinzendorf var skuffet over, at han ikke modtog Elefantordenen, Rigets fornemmeste kan nok diskuteres, men hans indstilling til den tildelte orden er måske ganske klart udtrykt i et brev til hans hustru: "Den orden, som kongen har givet mig, er meget smuk, jeg er meget glad for den, da den har overmåde meget til fælles med min profession.

Zinzendorf med Dannebrogordenen
1735

Fortsættes i næste nr.

Brev fra Lisbeth og Steen Møllgaard Andersen

Sikonge, sidst i august 2013

Kære Brødre og Søstre i Christiansfeld!

En stor og varm tak sender vi til jer alle, fordi I – endnu en gang – tog så godt imod os under vores ophold i Danmark; og virkelig lod os mærke, at vi er en del af menigheden.

Højdepunktet var uden tvivl Påskemorgen, som vi i år kunne tage del i for første gang nogensinde. En stor og uforglemmelig oplevelse, som vi har fortalt om til mange mennesker herude. Beretningen om de 8 graders frost den morgen gør virkelig indtryk blandt folk, der finder det skrækkeligt koldt, når morgentemperaturen er helt nede på (plus) 18 grader!

Vi kom godt tilbage hertil i begyndelsen af juli og faldt med det samme ind i de kendte rytmer i hjem, arbejde og kirke. Men tro nu ikke, at det daglige liv her på nogen måde er ensformigt eller kedeligt. Der er altid noget

En meget stor og smuk julestjerne i Lisbeth og Steen Møllgaard Andersens have

Lisbeth i haven med ryggen til en stor vildtvoksende lilje

uventet eller anderledes, der sætter kulør på dagligdagen.

Det fortæller vi blandt andet om i vores Fællesbreve, der udkommer 3 – 4 gange årligt. Henvend jer til BDMs kontor, hvis I er interesseret i at modtage dem. De fås både på papir og elektronisk.

Hjertelig hilsen

Lisbeth & Steen Møllgaard Andersen

Sjov søndag for børn

06. oktober	Musikværksted	Dorte og Birgit
27. oktober	Lege og opstart på årets krybbespil	Birgit, Inga og Iben
17. november	Adventsdekorationer	Ellen og Knud
08. december	Vi arbejder i ler og øver krybbespil	Dorte, Birgit, Iben m. fl.
22. december	Opførelsen af krybbespillet til guds- tjenesten	Iben, Knud, Birgit, Inga og Ellen

Menighedsmøde

Onsdag den 23. oktober klokken 19.30 i Duetten

Mød op og vær med i fællesskabet og hør, hvad der sker i menigheden.

Julekoncert med Per Nielsen torsdag den 12.12. klokken 19.30

Ved julekoncerterne i 2013 medvirker organisten/pianisten Mads Gramnum samt violinisten Alexandru Radu.

På repertoiret har Per Nielsen en perlerække af de mest kendte julesange som:

"Nu Tændes Tusind Julelys", "En Stjerne Skinner I Nat", "Når Jeg Ser Et Stjerneskud" og den udødelige "Amazing Grace".

Ligeledes vil Per Nielsen præsentere numre fra hans seneste jule-CD "Christmas Joy", som udkom i 2011 og som allerede har indbragt GULD-plade for et salg på mere end 10.000 solgte CD'er ...

Man kan glæde sig til en hyggelig og stemningsfuld aften i kirken, når Per Nielsen på klingende sønderjysk præsenterer julens melodier.

Per Nielsen

Kirkelige meddelelser

Optagelse:

Den 11. august 2013 blev Karin Tarp og Torsten Nissen optaget som medlemmer i menigheden.

I ønskes Guds velsignelse med jeres medlemskab.

Dåb:

Den 1. september 2013 døbttes Shelly Puigcercos Georgi, datter af Xavier Puigcercos Bringue og Susanne Georgi.

I ønskes hjertelig tillykke

Indsamlede midler gennem kollekt:

Ved redaktionens slutning var der siden sidste blads udgivelse indkommet til:

Menighedens arbejde i Christiansfeld	373,50
Brødremenighedens Danske Mission	6.830,50
Bibelselskabet, hjælp til syriske kristne	1.307,00

Vi takker på modtagernes vegne for jeres gaver.

Sjov søndag i kirketiden 2013

6. og 27. oktober, 17. november, 8. og 22. december. *Se mere i bladet side 13*

Menighedsmøde

Onsdag den 23. oktober klokken 19.30 i Duetten

Mød op og vær med i fællesskaber og hør hvad der sker i menigheden

Konfirmandundervisning 2013 - 2014

Se side 8

Bibelgruppe 4. kvartal 2013 - Emne: Jakobs Brev:

Følgende onsdage i efteråret

- 02. oktober
- 30. oktober
- 13. november
- 27. november

Aftenerne begynder kl. 19,30 og holdes på Nørregade 15
Alle er velkomne *Kirsten Gubi og Kjeld Kynde*

Tid til Bøn hver fredag klokken 9.00 i den lille kirkesal.

Alle er velkomne

Sykreds 4. kvartal 2013

- 03. oktober 2013 besøg i den midlertidige præstebolig Seggelundvej 11,
fælles afgang fra kirkepladsen klokken 14.50.
- 17. oktober 2013 efterårsferie
- 31. oktober 2013
- 14. november 2013 Alle møder bortset fra 3. oktober holdes i
- 28. november 2013 Duetten bag Søstrehuset
- 12. december 2013

Koncerter i 4. kvartal 2013

Torsdag 24. Oktober 2013 kl. 19.30 - "Modern Brass Quintet"
i Brødremenighedens kirkesal - *Entré 100 kr.*

Fredag d. 22. november 2013 kl. 19.30.

Klassisk kammerkoncert med Andreas Brandelil/cello & Peter Friis Johansson/klaver i Tyrstrup kirke - *Entré 150 kr.*

Arrangeret af Christiansfeldt Klassisk.

Torsdag den 12. december klokken 19.30 - Per Nielsen julekoncert

Arrangeret af Brødremenigheden

Læs mere om julekoncerten side 13

Måned:	Dato:	Day:	Tid:	Sted:	Tjeneste:	Tekst:	Præst:
Oktober	06.	19. Søndag e. trinitatis	10.30	store	Gudstjeneste	Mark. 2,1-12	Erik Baum
	13.	20. Søndag e. trinitatis	10.30	store	Gudstjeneste/Nadver	Matt. 22,1-14	J. Bøytler
	20.	21. Søndag e. trinitatis	10.30	store	Gudstjeneste fælles med Tyrstrup/Hjemdrup	Joh. 4,46-53	Christensen Bøytler
	27.	22. Søndag e. trinitatis	10.30	store	Gudstjeneste/kaffe	Matt.18,21-35	J. Bøytler
November	03.	Alle Helgens dag	10.30	store	Gudstjeneste	Matt. 5,1-12	J. Markussen
	10.	24. Søndag e. trinitatis	10.30	store	Gudstjeneste/Eldstefest	Matt. 9,18-26	J Bøytler
	10.	Kærlighedsmåltid	14.30	store	Kærlighedsmåltid		J. Bøytler
	10.	Nadver	19.00	store	Nadver		J. Bøytler
	17.	25.Søndag e. trinitatis	10.30	store	Gudstjeneste	Matt. 24, 15-28	J. Bøytler
	24.	Sidste søndag i kirkeåret	10.30	store	Gudstjeneste/kaffe	Matt. 25,31-46	J. Bøytler
	01.	1. Søndag i advent	17.00	store	Hosianna med korsang	Luk. 4,16-30	J. Bøytler
December	04.	Onsdag	19.00	store	Sanggudstjeneste kor		J. Bøytler
	08.	2. Søndag i advent	10.30	store	Gudstjeneste/Nadver	Matt. 25,1-13	J. Bøytler
	11.	Onsdag	19.00	store	Gudstjeneste		K.Thomsen
	15.	3. Søndag i advent	10.30	store	Gudstjeneste/Nadver	Luk. 1,67-80	K. Grøn
	18.	Onsdag	19.00	store	Sanggudstjeneste kor		J. Bøytler
	22.	4. Søndag i advent	10.30	store	Sanggudstjeneste kor	Joh. 3,25-36	J. Bøytler
	24.	Julemorgen	07.30	store	Morgensang		J. Bøytler
December	24.	Juleaften	19.00	store	Juleaften med korsang	Luk.2,1-14	J. Bøytler
	25.	1. Juledag	10.30	store	Gudstjeneste med kor	Joh.,1,1-14	J. Bøytler
	26.	2. Juledag	17.00	store	Gudstjeneste	Matt.,10,32-42	J. Bøytler
	29.	Julesøndag	10.30	store	Gudstjeneste	Matt. 2,13-23	J. Bøytler
	31.	Nytårsaften	23.30	store	Gudstjeneste med kor		J. Bøytler